

świadczenia o uzdolnieniu do pełnienia czynności rabina i podrabina i udzieleniu tytułu rabina i podrabina uprawniają do korzystania z art. 37.

Ustęp 3 art. 37 nie dotyczy osób, które przed wydaniem przepisów niniejszych sprawowały czynności rabinów i podrabinów.

501.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Rolnictwa

z dnia 13 kwietnia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Sprawiedliwości celem wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych.

Na podstawie art. 7 i art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 884) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowieniom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 884) podlegają — z wyłączeniem wystaw i targów, wymienionych w art. 4 tego rozporządzenia:

- a) wszelkie wystawy będące przeglądem wytwórczości przemysłowej i rolnej, mające na celu, obok propagandy handlowej, głównie wykazanie w celach dydaktycznych poziomu wytwórczości i podniesienie tego poziomu,
- b) targi (jarmarki, kiermasze), będące również przeglądem wytwórczości przemysłowej i rolnej, mające na celu, obok propagandy handlowej, głównie dokonywanie transakcyj.

Dotyczy to zarówno przedsięwzięć jednorazowych, jak też obliczonych na działalność ciągłą w jednej lub w kilku miejscowościach.

§ 2. Podanie o zezwolenie na urządzenie wystaw lub targów gospodarczych winno zawierać w szczególności:

- a) imiona, nazwiska i miejsce zamieszkania osób — ewentualnie nazwę, siedzibę i wykaz członków zarządu instytucji — ubiegających się o zezwolenie i odpowiedzialnych za urządzenie wystawy lub targu,
- b) oznaczenie terminu otwarcia oraz czasu trwania wystawy lub targu, jako też miejscowości, w której przedsięwzięcie ma być urządzone; gdy przedsięwzięcie ma być zorganizowane jako ruchome, winien być podany plan objazdu na okres 6 miesięcy od daty otwarcia wystawy (targu); plan taki winien być podawany do zatwierdzenia na 3 miesiące przed rozpoczęciem nowego okresu,
- c) szkic sytuacyjny i opis pomieszczenia wystawy lub targu; przy przedsięwzięciach ru-

chomych należy dołączyć opis urządzeń technicznych, mających służyć do przewożenia eksponatów oraz wykazać sposób ich wystawiania,

- d) preliminarz budżetu wystawy lub targu, przyczem organizatorzy przedsięwzięcia mają obowiązek wykazać się, jeżeli władza tego zażąda, posiadaniem lub możliwością uzyskania kapitału potrzebnego dla przedsięwzięcia oraz przedstawić dowody uzyskania ewentualnej subwencji ze źródeł miejscowych społecznych i komunalnych,
- e) regulamin i szczegółowy program wystawy lub targu wraz z oznaczeniem działów gospodarczych, które ma objąć wystawa lub targ,
- f) regulamin obrad i prac komitetu wystawy bądź targu (§ 8),
- g) regulamin obrad i prac komisji sędziowskiej (§ 9) — jeżeli przedsięwzięcie ma być zorganizowane jako wystawa, a wystawcom mają być udzielone odznaczenia — wraz z przepisami i zasadami udzielania odznaczeń w zakresie każdego z działów reprezentowanych na wystawie.

§ 3. Podania o udzielenie zezwolenia na urządzenie wystaw lub targów:

- a) o charakterze ogólnokrajowym w określonej miejscowości z udziałem wystawców (sprzedawców) z całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) ruchomych, których działalność objazdowa ma się rozciągać na obszar co najmniej dwóch województw lub całego Państwa,
- c) o charakterze międzynarodowym,

winny być wnoszone do właściwych ministerstw nie później niż na 12 miesięcy przed zamierzoną datą ich otwarcia.

§ 4. Podania o udzielenie zezwolenia na urządzenie wystaw lub targów:

- a) o charakterze lokalnym, urządzanych w określonej miejscowości z udziałem wystawców (sprzedawców) z obszaru jednego województwa, lub jego części,
- b) ruchomych, obliczonych na działalność objazdową w obrębie jednego województwa i z udziałem wystawców (sprzedawców) z tego województwa,

winny być wnoszone do właściwych ministerstw przez właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej danego województwa nie później niż na 4 miesiące przed zamierzoną datą otwarcia.

Władza ta przesyła podanie ze swoim wnioskiem właściwemu ministrowi do rozstrzygnięcia, o ile nie zachodzi wypadek przewidziany w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych.

§ 5. O ile terminy, określone w § 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, zostaną opóźnione, można, udzielając zezwolenia na otwarcie wystawy lub targu, odpowiednio przesunąć termin otwarcia.

§ 6. Podania o udzielenie zezwolenia na urządzenie wystaw i targów gospodarczych załatwiane będą na podstawie swobodnej oceny.

Zezwolenie na urządzenie wystawy (targu) można uzależnić od spełnienia dokładnie określonych w zezwoleniu warunków w określonym terminie.

W razie niedotrzymania tego terminu przepisy, zawarte w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych, będą miały odpowiednie zastosowanie, co nie wyłącza w razie potrzeby zastosowania także art. 5 tegoż rozporządzenia.

§ 7. W wypadku, przewidzianym w § 6 niniejszego rozporządzenia, władza zezwalająca może ustanowić komisarza rządowego celem czuwania nad dokładnym wykonaniem postawionych warunków.

Komisarz rządowy ma prawo udziału we wszystkich posiedzeniach zarządu wystawy lub targu (§ 2 pkt. a), komitetu wystawy lub targu (§ 8) i komisji sędziowskiej (§ 9) z prawem zawieszenia uchwał zapadłych wbrew jego oświadczeniu i przedstawienia ich władzy zezwalającej do rozstrzygnięcia.

§ 8. Osoby, które uzyskały zezwolenie na otwarcie wystawy (targu) obowiązane są utworzyć komitet wystawy (targu), do którego, niezależnie od innych osób, mogących w nim uczestniczyć, zaprosić należy:

- a) reprezentanta miejscowego samorządu terytorjalnego, delegowanego przez zarząd gminy miejskiej (wiejskiej),
- b) po jednym delegacie właściwej izby przemysłowo-handlowej, izby rzemieślniczej i izby rolniczej stosownie do przedmiotu wystawy (targu),
- c) przedstawicieli gałęzi gospodarczych reprezentowanych na wystawie (targu).

Do komitetu wystawy (§ 2 pkt. f) należy, między innymi, przyznawanie odznaczeń ustanowionych bądź przez zarząd wystawy, bądź przez gospodarcze lub społeczne organizacje z poza wystawy, oraz przedstawienie władzom państwowym i samorządowym, na ich żądanie, kandydatów do odznaczeń państwowych i samorządowych.

§ 9. Celem przedstawienia komitetowi wystawy wniosku w zakresie oznaczonym w § 8 ust. 2 niniejszego rozporządzenia winna być ustanowiona komisja sędziowska. Komisja ta składa się przynajmniej z trzech członków, powołanych z grona rzeczoznawców poszczególnych gałęzi gospodarczych, reprezentowanych na wystawie. Komisja sędziowska ma prawo kooptacji.

W razie wezwania komitetu wystawy do przedstawienia kandydatów do odznaczeń państwowych lub samorządowych, komisja sędziowska obraduje i uchwała swe wnioski w tym zakresie w obecności delegata władzy państwowej lub samorządowej, o ile delegat przez władze te będzie wyznaczony.

§ 10. Skład komitetu wystawy i komisji sędziowskiej winien być podany do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”, a nadto w Dzienniku Wojewódzkim właściwego województwa, o ile zachodzi wypa-

dek przewidziany w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych.

§ 11. Terminy wnoszenia podań, oznaczone w § 3, nie odnoszą się do przedsięwzięć, które mają być urządzone w czasie do dnia 15 grudnia 1928 r., terminy zaś wnoszenia podań, oznaczone w § 4, nie odnoszą się do przedsięwzięć, które mają być urządzone do dnia 15 lipca 1928 r.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

502.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 kwietnia 1928 r.

w sprawie uzupełnienia § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym.

Na podstawie art. 6 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) oraz stosownie do § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z Ministrem Skarbu z dnia 22 lutego 1928 r. o wyrobie, obrocie i przechowywaniu eteru etylowego (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 281) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 6, rozdział a) „przywóz” rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 31 grudnia 1921 r. — Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 5, poz. 35, z dnia 9 lutego 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 130, z dnia 30 kwietnia 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 420, z dnia 31 maja 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 516, oraz z dnia 30 czerwca 1926 r. — Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 407, uzupełnia się przez dodanie nowego punktu (dziesiątego) następującej treści:

„10) Eter etylowy i jego mieszaniny ze spirytusem etylowym mogą być przywożone z zagranicy jedynie na zasadzie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu: o ile chodzi o przywóz dla celów leczniczych — z Ministrem Spraw Wewnętrznych, do innych zaś celów — z Ministrem Przemysłu i Handlu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1928 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*